Пішов молодий менестрель, щоб прийняти скін
В війні за свою дорогу отчину;
Мечем свого батька стан підперезує він,
А арфу буйну повісив за спину.
"Країно пісень! — пролунали його слова,-
Хоч світ тебе зрадив, підмоги не ждати,
Один все ж є меч: твої боронити права,
Одна ще є арфа: тебе прославляти!"

Поліг менестрель, ворогам не скорившись тяжким,
Бо серцем був гордий і духом юний,
Улюблена арфа замовкла навіки з ним,
На ній-бо, на вірній порвав він струни
І рік: "Не повинна ти знати ганьбу ланцюгів,
Снага ти любові, відваги душа ти,
Для того, хто чистий і вільний, твій створено спів,
Він в рабстві ніколи не має звучати!"

Перекладач: Михайло Орест